

Der henvises til lovforslagets §§ 18-27 og bemærkningerne hertil.

5.10. Voldgiftskendelsen og afslutning af voldgiftssagen

5.10.1. Det anføres i Advokatrådets redegørelse, at der ikke i den gældende voldgiftslov er fastsat krav til voldgiftskendelsen eller voldgiftsrettens retsanvendelse og bevisbedømmelse mv. Arbejdsgruppen finder, at den manglende lovregulering af disse spørgsmål medfører usikkerhed for parterne. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at der fastsættes regler om voldgiftsrettens retsanvendelse, bevisbedømmelse og afstemninger, forlig, formkrav mv. til voldgiftskendelsen, hvornår voldgiftssagen afsluttes, og muligheden for at rette kendelsen eller afsige tillægskendelse.

Arbejdsgruppen foreslår med hensyn til *lovvalg* (dvs. udpegning af de regler, der skal anvendes ved voldgiftsrettens afgørelse af sagens realitet), at udgangspunktet er, at voldgiftsretten skal anvende de retsregler, som parterne har valgt. Arbejdsgruppen har drøftet, hvilken løsning der skal gælde, hvor parterne ikke har aftalt noget om lovvalget.

Arbejdsgruppen anfører, at de svenske regler om anvendelse af loven i det land, hvor voldgiftsretten har sæde, er udtryk for en meget direkte og fast løsning, som efter arbejdsgruppens skøn er meget praktisk i de fleste tilfælde på grund af dens forudsigelighed.

Arbejdsgruppen anfører, at art. 28, stk. 2, i UNCITRAL's modellov om, at voldgiftsretten skal anvende de lovvalgsregler, den finder anvendelige, indebærer, at voldgiftsretten først fastsætter de anvendelige lovvalgsregler, hvorefter den anvender disse til at udpege den anvendelige materielle lovgivning. Voldgiftsretten er frit stillet med hensyn til valget af lovvalgsregler, men ikke med hensyn til valget af den anvendelige lovgivning, der følger af de valgte lovvalgsregler. Efter arbejdsgruppens vurdering er denne løsning mindre heldig, fordi parterne ikke har mulighed for at forudsige, hvilke lovvalgsregler der vil blive anvendt, og dermed hvilke retsregler der skal anvendes af voldgiftsretten.

Arbejdsgruppen anfører, at art. 17 i Det Internationale Handelskammers (ICC's) Procesreglement fra 1998 om, at voldgiftsretten skal anvende de retsregler, som voldgiftsretten finder anvendelige, går uden om lovvalgsreglerne og reelt er en bemyndigelse til voldgiftsretten til ubundet af regler at foretage lovvalget. Ganske vist er resultatet vanskeligt at forudsige, men løsningen tvinger i højere grad parterne til at blive enige om de anvendelige retsregler. Henset til ICC's store succes og reglens direkte karakter fremstår ICC-løs-

ningen efter arbejdsgruppens opfattelse som den mest moderne regel, der samtidig giver voldgiftsretten frihed til at afgøre lovvalget på den mest hensigtsmæssige måde i lyset af sagens konkrete omstændigheder.

Samlet set er det arbejdsgruppens konklusion, at ICC-løsningen er den bedste løsning. På den anden side kan den svenske løsning efter arbejdsgruppens vurdering være et udmærket alternativ, hvis ICC-løsningen findes for fleksibel.

Arbejdsgruppen bemærker med hensyn til *forlig*, at den gældende voldgiftslov ikke indeholder bestemmelser om forlig indgået for voldgiftsretten. Det er arbejdsgruppens skøn, at mange voldgiftssager finder deres løsning ved forlig. En moderne voldgiftslov bør derfor fastsætte retsvirkningerne af et sådant forlig. Endvidere bør et sådant forlig om nødvendigt kunne tvangsfuldbyrdes. På denne baggrund foreslår arbejdsgruppen en bestemmelse, hvorefter voldgiftsretten på en parts anmodning ved kendelse kan stadfæste et forlig indgået for voldgiftsretten.

Arbejdsgruppen anfører i relation til *formkrav til voldgiftskendelser*, at en voldgiftskendelse efter den gældende voldgiftslov tvangsfuldbyrdes efter de samme regler, som gælder for domme, men at voldgiftsloven uanset dette ikke indeholder nærmere retningslinjer for eller minimumskrav til voldgiftskendelsens form og indhold. Arbejdsgruppen anfører herom, at det for det første er vigtigt, at voldgiftskendelsen er skriftlig og som udgangspunkt underskrevet af samtlige voldgiftsdommere. For det andet bør en voldgiftskendelse som hovedregel være begrundet. For det tredje er det både praktisk og vigtigt, at voldgiftskendelsen er dateret, og at voldgiftens sæde er angivet i kendelsen af hensyn til f.eks. indsigelser om forældelse, anlæg af ugyldighedssøgsmål samt anerkendelse og fuldbyrdelse.

5.10.2. Retsplejerådet bemærker i sin udtalelse i relation til forslaget om, at voldgiftskendelsen skal være skriftlig og underskrevet af voldgiftsdommerne, at forslagets forhold til digitale meddelelser og digitale signaturer bør afklares i forbindelse med en gennemførelse af lovgivning på grundlag af forslaget. Rådet bemærker, at spørgsmålet er omtalt i forarbejderne til den norske voldgiftslov.

Der henvises til pkt. 3.14 i Retsplejerådets udtalelse.

5.10.3. Justitsministeriet er enig i, at voldgiftsloven bør indeholde regler om retsanvendelse (dvs. lovvalg med hensyn til sagens realitet), bevisbedømmelsen, voldgiftsrettens afstemninger, forlig, formkrav mv. til